

[Recension](#) [Dans](#)

Landscapes

Intim dansbana där intryck sätts på spel

Viktor Fröjd och Jon Bugge Mariussen i Anna Öbergs "Landscapes". Foto: Milja Rossi

Pardans eller solon? När Jon Bugge Mariussen och Viktor Fröjd möts i "Landscapes" skärps sinnena inför varje detalj i rum och rörelser.

Thomas Olsson

Publicerad 13:11

Landscapes

Dans

Medverkande: medskapare: Viktor Fröjd, Jon Bugge Mariussen

Var: Dansens hus Elverket

Koreografi: Anna Öberg

Ljus: Maja Lindström. Ljud: Elize Arvefjord. Musik: Olof Misgeld. Foto, video Milja Rossi. Dramaturg: Bodil Persson. Scenografi: Anna Öberg, Jenny Nordberg. Kostym: Pia Gyll

"Landscapes" är ett verk för två dansare som vilar tryggt i den rytm, takt och musik som de ständigt befinner sig i en dialog med. Det gemensamma utförandet som manifesteras genom en tydlig och genomgående puls är redan från början intensivt mellan de två dansarna. Gesterna och de arbetsliknande rörelserna med händer och armar förstärker samhörigheten som snabbt etableras i Anna Öbergs koreografi.

Samtidigt är det på ett paradoxalt sätt lika mycket pardans som solodans när Viktor Fröjd och Jon Bugge Mariussen intar den intima dansbanan med publiken placerad runt om på alla fyra sidor. Skillnader men också likheter förstärks oavsett om dansarna går i nära dialog eller betraktar varandra på lite mer avstånd.

Jon Bugge Mariussens bakgrund som hallingdansare, den västskandinaviska folkdansen från Norge med hopp, höga sparkar och djupa knäböjningar, finns närvarande som en ingrediens precis som Viktor Fröjds övertygelse om dansen som en energigivande och social möjlighet. Att de båda deltar i tävlingar, festivaler och håller i workshops inom sina respektive genrer är ytterligare en faktor som gör mötet så lyhört. I alla fall blir jag övertygad om det.

Spelplatsen är en fyrkantig dansbana. Foto: Milja Rossi

Spelplatsen är en fyrkantig dansbana i form av en låg träkonstruktion som ljudmässigt förstärks av Elize Arvefjords ljudlandskap och Olof Misgelds fiol fylld med mörka och dova stråk. Musiker som Anna Öberg också samarbetade med i uppsättningen "Incus" som turnerade med Dansnät Sverige under hösten. Men i "Landscapes" är hon själv inte med på scen.

Att endast beskriva "Landscapes" som ett möte mellan house- och streetdanskulturen och folkdans skulle på ett sätt vara att förminska det som sker eftersom det handlar om mycket mer än att sammanföra influenser från två till synes skilda världar. För hos Anna Öberg uppstår någonting annat, i sättet att med koreografin och rummet som skapas skärpa sinnena så att varje detalj, ljudfragment eller rörelse framstår som betydelsefull för helheten. Som när allvarliga och koncentrerade blickar ibland bryts i ett leende när de möts. Det märks att någonting står på spel i "Landscapes".

Thomas Olsson
